SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 38/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Š. S., N., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17 Co 157/04-260 z 12. apríla 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Š. S. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. januára 2006 doručená sťažnosť Ing. Š. S., N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) č. k. 17 Co 157/04-260 z 12. apríla 2005 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Dňa 25. 02. 1997 som ako navrhovateľ podal na Okresný súd v Novom Meste nad Váhom žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, ktorý bol 13. 03. 1998 doplnený zmenou návrhu a Návrhom na vydanie predbežného opatrenia. 15. 06. 1998 rozhodol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením (...) o zamietnutí predbežného opatrenia, proti ktorému som 03. 07. 1998 podal odvolanie.

Dňa 10. 11. 1998 vydal I. stupňový Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudok (...), proti ktorému podal odvolanie žalovaný. Dňa 13. 05. 1999 vydal rozsudok (...) II. stupňový Krajský súd Trenčín, proti ktorému podali odvolanie žalobca aj žalovaný. Dňa 25. 05. 2000 vydal rozsudok (...) Najvyšší súd Slovenskej republiky Bratislava ako dovolací súd, ktorým zrušil rozsudok odvolacieho II. stupňového Krajského súdu Trenčín z dôvodu hmotnoprávnych a procesných vád. 31. 1. 2002 II. stupňový Krajský súd Trenčín uznesením (...) zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom.

Okresný súd rozsudkom (...) č. 4 C 74/97 zo dňa 19. 05. 2004 zamietol môj návrh, ktorým som sa domáhal neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou.

Krajský súd v Trenčíne svojím rozhodnutím (...) č. 17 Co 157/04 zo dňa 12. 04. 2005 rozsudok Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č. 4 C 74/97 potvrdil.

Zamietnutie môjho návrhu na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru výpoveďou odporcu súd dôvodil tým, že medzi navrhovateľom a odporcom nevznikol pracovný pomer, ktorý potom nemohol byť neplatne rozviazaný.

K tomuto názoru súdy dospeli na základe toho, že s odporcom som mal uzatvorenú pracovnú zmluvu so zaradením resp. druhom práce THP - ekonomicko-obchodný riaditeľ spol. s. r. o., a súčasne som bol menovaný konateľom spoločnosti. Činnosť, ktorú som vykonával na základe pracovnej zmluvy nebola činnosťou konateľa, nevykonával som na jej základe činnosti štatutára spoločnosti. Súdy tvrdia, že činnosti, ktoré som vykonával na základe pracovnej zmluvy sú vraj činnosťou spadajúcou pod činnosť konateľa spoločnosti a preto uzatvorená pracovná zmluva bola simulovaná, pracovný pomer nevznikol a preto nemohol zaniknúť.

Následne bolo podané dovolanie na Najvyšší súd SR, ktorý rozhodol uznesením (...).

Toto zhodnotenie skutkového stavu považujem za nesprávne. U žalobcu som vykonával činnosti jednak na základe pracovnej zmluvy so zaradením ako som vyššie uviedol a jednak ako konateľ spoločnosti, t. j. ako štatutárny orgán spoločnosti.

Pracovný pomer vznikol na základe riadne uzatvorenej pracovnej zmluvy, obaja účastníci sa riadili právami a povinnosťami vyplývajúcimi z tejto zmluvy, plnili ich a to až do, podľa mňa, neplatného rozviazania pracovného pomeru.

Nič nenasvedčovalo tomu počas trvania pracovného pomeru, že by niektorý z účastníkov namietal jeho neplatnosť a v konaní pred súdom vôbec nebolo preukázané konkrétnymi skutkovými zisteniami, že by išlo o simulovaný právny úkon. Túto okolnosť odporca ani počas celého konania, až do rozhodnutia Najvyššieho súdu a vyslovenia jeho názoru v tomto smere, nenamietal.

U odporcu som vykonával činnosť podľa pracovnej zmluvy a činnosť konateľa pričom išlo o činnosti rozdielneho charakteru. Takto vykonávané činnosti žiadny právny predpis nezakazuje a pritom pracovná zmluva nezastrešovala moju činnosť konateľa. (...)

Sťažovateľ tvrdím, že bolo porušené moje základné právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Porušenie svojich práv sťažovateľ vidím v tom, že Okresný súd v Novom Meste nad Váhom v konaní 4 C 74/97 a Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd v tejto veci nerešpektoval objektívne zistené skutočnosti, vôľu účastníkov pri uzatváraní pracovnej zmluvy a rozhodol vo veci v rozpore so skutkovými zisteniami. (...)

Na základe uvedených dôvodov sťažovateľ navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky tento návrh prijal na ďalšie konanie a po prerokovaní prijal tento nález:

Právo Ing. Š. S. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. 17 Co 157/04 zo dňa 12. 04. 2005 porušené bolo.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17 Co 157/04-260 z 12. apríla 2005 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa zistenia ústavného súdu uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 31. mája 2005.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Pretože napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 31. mája 2005, predmetná sťažnosť bola podaná v čase (6. januára 2006), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. februára 2006